

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir și Gordilă Nicolae,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Ceban Vadim împotriva sentinței Judecătorei Soroaca din 12 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui

Ceban Vadim Antip, născut la 17 noiembrie 1969, originar și domiciliat în s. Șeptelici, r-nul Soroaca,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 20.05.2013-12.07.2013 (prima instanță)
2. 31.07.2013 –16.10.2013 (instanța de apel)
3. 10.12.2013–19.02.2014 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Soroaca din 12 iulie 2013, Ceban Vadim a fost condamnat:

- în baza art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 380 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de demnitate publică pe un termen de 1 an;

- în baza art. 332 alin.(2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 380 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de demnitate publică pe un termen de 2 ani;

- în baza art.191 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la amendă în mărime de 380 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de demnitate publică pe un termen de 2 ani.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 450 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de demnitate publică pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Ceban V. deținând funcția de primar al s. Șeptelici r-nul Soroca, confirmat prin hotărârea Judecătoreiei Soroca nr.3CA-74/2007 din 11 iunie 2007, fiind persoană cu funcție de demnitate publică, având interes material, folosindu-se de situația de serviciu și calitatea de superioritate față de angajații primăriei, determinată de funcția pe care o ocupa, a dat indicații casierului primăriei Curoșu V. de a include în listele de pontaj ale muncitorilor auxiliari pe perioada lunilor ianuarie 2009 - noiembrie 2010, a persoanelor care ar fi prestat anumite servicii pe teritoriul primăriei, însă, în realitate aceste persoane nu au activat, ca ulterior, în baza listelor de pontaj să fie calculate și întocmite listele și dispozițiile de plată a salariilor și ajutorului material, care au fost contrasemnate de către primar din numele fiecărui presupus angajat în drept cu numele său, iar banii fiind însușiți, în suma totală de 47 697 lei și 90 bani, prin ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

2.1. Tot el, Ceban Vadim, urmărind același scop infracțional, având interes material, intenționat prin darea indicațiilor casierului primăriei Curoșu V. de a include în listele de pontaj a muncitorilor auxiliari pe perioada lunilor ianuarie 2009-noiembrie 2010, a persoanelor care ar fi prestat anumite servicii pe teritoriul primăriei, însă, în realitate aceste persoane nu au activat, ca ulterior, în baza listelor de pontaj să fie calculate și întocmite listele de plată a salariilor și ajutorului material, intenționat a falsificat aceste liste de pontaj, listele și dispozițiile de plată a salariilor și ajutorului material, care reprezintă documente oficiale, din numele fiecărui presupus angajat semnând în dreptul numelui lor, confirmând prin aceasta că a primit suma de bani pentru lucru efectuat, ceea ce nu corespunde realității, iar banii calculați i-a însușit, ulterior aprobând aceste liste și în calitate de primar.

2.2. Tot el, Ceban Vadim, urmărind același scop infracțional, a primit de la casiera primăriei Curoșu V. listele de plată a muncitorilor auxiliari pe perioada lunilor ianuarie 2009-noiembrie 2010, în care erau indicate persoanele care ar fi prestat anumite servicii pe teritoriul primăriei, însă, în realitate aceste persoane nu au activat și suma de 47 697 lei și 90 bani, care urma a fi transmisă persoanelor incluse în aceste liste, însă el urmărind scop de profit, intrând în posesia listelor și a banilor conform listelor, folosindu-se de situația de serviciu, intenționat a însușit suma de 47 697 lei și 90 bani, prin ce a cauzat daune în proporții considerabile bugetului local.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Ceban Vadim să fie condamnat în baza art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele publice pe un termen de 3 ani; în baza art. 332 alin.(2) lit. b)

Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele publice pe un termen de 2 ani; în baza art.191 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele publice pe un termen de 2 ani; conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să i se stabilească pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele publice pe un termen de 5 ani. Acțiunea civilă în sumă de 47 697,90 lei a solicitat să fie lăsată fără examinare, din motiv că reprezentantul victimei Curoșu Galina a declarat, că inculpatul Ceban Vadim a restituit integral prejudiciul cauzat prin infracțiune, fapt confirmat prin ordinului de încasare a numerarului nr.1 din 24.05.2013, eliberat de „Banca de economii” S.A., filiala nr. 1 Soroca.

3.1. În apelul declarat de către inculpatul Ceban Vadim s-a solicitat casarea sentinței, rejudecare cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, prin aplicarea prevederilor art. 78, 79 Cod penal, cu înlăturarea pedepsei complimentare aplicate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 octombrie 2013 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar inculpatul Ceban Vadim, prin care, în temeiul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie condamnat în baza infracțiunilor incriminate la pedeapsă sub formă de amendă, cu excluderea pedepsei complimentare, invocând că:

- pedeapsa stabilită a fost individualizată greșit;
- la stabilirea pedepsei, instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul, că pe cauza dată există circumstanțe excepționale, prevăzute de art. 78 alin. (5) Cod penal, fapt ce determină aplicarea prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal, cum sunt aflarea la întreținerea lui a tatălui grav bolnav, ținuit la pat și doi copii.

Mai solicită să nu fie privat de dreptul de a-și duce cu succes funcția de primar pînă la expirarea termenului, pentru a repara drumul central din sat.

6. Verificând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Analizînd conținutul recursului declarat, Colegiul constată că inculpatul Ceban V. a invocat individualizarea eronată a pedepsei de către instanțele de judecată. Însă, instanța de recurs consideră, că în mod just instanța de apel a menținut sentința primei instanțe, concluzionînd că la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa inculpatului, instanța de fond echitabil a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, și anume gradul prejudiciabil al faptelor comise, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, examinarea cauzei în ordinea procedurii prevăzute de art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, în așa mod, corect concluzionînd că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de demnitate publică.

Astfel, Colegiul consideră că instanțele de judecată au efectuat o temeinică individualizare a pedepselor aplicate inculpatului Ceban V. sub aspectul naturii acestora, fiind respectate criteriile generale prevăzute în art. 75 Cod penal.

Invocînd doctrina penală și practica judiciară, Colegiul remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează stabilirea și aplicarea pedepsei infractorului. Astfel, instanța de judecată stabilește termenul sau mărimea pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

În acest sens, Colegiul constată că, instanța de apel a efectuat o corectă individualizare a pedepsei stabilite, sub aspectul aplicării pedepsei complementare, apelurile declarate fiind corect respinse.

În atare circumstanțe, Colegiul consideră că instanța de apel just a apreciat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, aplicînd pedeapsa corect individualizată în raport cu prevederile legii penale, care reglementează pedeapsa, scopul acesteia și individualizarea ei, just dispunînd de a-l priva pe inculpat de dreptul de a ocupa anumite funcții.

La acest capitol Colegiul reține, că sancțiunea art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal prevede „*amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani*”; sancțiunea art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal prevede „*amendă în mărime de*

la 500 la 1000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani”; sancțiunea art. 332 alin. (2) lit. b) Cod penal prevede *„amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani”*.

Potrivit art. 78 alin. (2) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, poate fi înlăturată.

În acest sens, Colegiul menționează că potrivit prevederilor art. 78 alin. (2) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa complementară care nu este obligatorie („cu sau fără”) prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită poate fi înlăturată. Pedeapsa complementară obligatorie poate fi înlăturată numai în condițiile art. 79 alin. (1) Cod penal. Astfel, conform art. 78 alin. (5) Cod penal, dacă există circumstanțe atenuante excepționale, pedeapsa poate fi aplicată conform prevederilor art. 79 Cod penal.

Raportînd normele de drept expuse la cazul supus judecării, Colegiul constată că instanțele de judecată la examinarea cauzei au stabilit just ca circumstanțe atenuante, că inculpatul a recunoscut integral vina, se căiește de cele comise, a contribuit activ la cercetarea circumstanțelor infracțiunii, a acceptat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, a reparat benevol prejudiciul cauzat prin infracțiune, circumstanțe agravante nu au fost stabilite. Totalitatea acestor circumstanțe, corect a fost invocată de prima instanță, apoi preluată de instanța de apel, care au considerat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără privarea lui de libertate, aplicîndu-i o pedeapsă sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de demnitate publică.

Însă, în același moment, Colegiul atestă că această totalitate de circumstanțe constatate de instanțele de judecată, nu este suficientă pentru a fi considerate circumstanțe excepționale, fapt ce duce la concluzia că în speța dată lipsesc condițiile legale pentru a exclude pedeapsa complementară.

Concomitent, instanța de recurs ordinar menționează, că instanța de apel corect a concluzionat, că aflarea la întreținerea a doi copii și a tatălui grav bolnav, ținut la pat, nu pot fi considerate drept circumstanțe excepționale. Mai mult, inculpatul Ceban V. nu a prezentat careva acte, ce ar confirma starea gravă a tatălui acestuia, iar copii aflați la întreținere deja au atins majoratul, avînd vârstele cuprinse între 20-21 ani.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, instanța de recurs atestă obligativitatea aplicării pedepsei complementare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții.

Colegiul consideră necesar de evidențiat și faptul că pedeapsa este echitabilă cînd ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu

gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Prin urmare, Colegiul lărgit conchide că temeiul pentru recurs ordinar declarat de inculpat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea în instanța de recurs ordinar și din aceste considerente recursul urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea hotărârilor atacate ca fiind legale și întemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Ceban Vadim împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 12 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui **Ceban Vadim Antip**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 martie 2014.

Președinte	semnătura	Ursache Petru
Judecători	semnătura	Timofti Vladimir
	semnătura	Gordilă Nicolae
Copia corespunde originalului		Timofti Vladimir